

Posudek oponentky na diplomovou práci

Michaely Ričkové na téma:

Důkazní břemeno ve sporech z bezdůvodného obohacení

Diplomantka předkládá k posouzení diplomovou práci o rozsahu 62 stran vlastního textu.

Diplomová práce obsahuje všechny stanovené náležitosti a přílohy.

Především oceňuji volbu tématu. Důkazní břemeno představuje jeden z nejvýznamnějších institutů civilního sporného procesu. Autorka svůj záměr ztížila zaměřením práce na dělení důkazního břemene a navíc ve sporech z bezdůvodného obohacení, kde situace *non liquet* vede k nejednoznačným postupům praxe. Diplomová práce se tak již výběrem tématu řadí mezi nejlepší práce tohoto druhu. Autorka k motivaci výběru sama správně zdůrazňuje relativně novou úpravu bezdůvodného obohacení a s tím související nepoužitelnost dosavadní judikatury.

Oceňuji i autorkou zvolenou systematiku. Nejprve se autorka věnuje obecným výkladům dokazování v civilním procesu a již zde je patrná nadprůměrná úroveň zpracování tématu. Autorka nezůstává o povrchních konstatací a popisů, ale zdůrazňuje nejpodstatnější teze a instituty procesního dokazování (důkaz vs. protidůkaz, důkaz vs. důkaz opaku atp.). Práce má vysokou stylistickou úroveň. Text je přehledný a adekvátně rozvržený tak, že jsou respektovány vzájemné souvislosti i relevance zkoumaných otázek.

Stejné hodnocení platí i pro část druhou, která se zabývá důkazním břemenem. Autorka důkladně a detailně připomíná všechny doktrinální souvislosti důkazního břemene a rekapituluje teoretické koncepty dělení důkazního břemene. Těžiště práce - s ohledem na její zadání - je pak následující třetí část, která se již věnuje dělení důkazního břemene ve sporech z bezdůvodného obohacení. Úvodem této partie autorka správně a zdařile rekapituluje jednotlivé skutkové podstaty bezdůvodného obohacení *de lege lata*. Činí tak i na základě výstižných a jednoduchých příkladů, které důkazní situaci vhodně ilustrují.

Závěrečná úvaha autorky směřuje k návrhu civilního řádu soudního ve vztahu ke zkoumanému tématu dělení důkazního břemene. Oceňuji, že autorka tento institut spojuje s další otázkou, a to povinností pravdivosti, resp. poctivosti chování účastníků civilního procesu.

Autorčiny výklady jsou precizní, fundované a vycházejí jak z výborné znalosti platné právní úpravy, tak i rozsáhlého souboru vhodně zvolených pramenů (včetně judikatury).

Závěrem proto mohu konstatovat, že předložená diplomová práce je zdařilým zvládnutím diplomového úkolu a překračuje požadavky kladené na tento druh prací, a to zejména způsobem zpracování.

Práci proto doporučuji k ústní obhajobě, v jejímž rámci nechť se autorka vyjádří k souvislostem dělení důkazního břemena a náhrady nákladů.

V Praze dne 1.5.2018

Doc.JUDr.Alena Macková, Ph.D.